

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

"Ένα ανέκδοτο του Κολοκοτρώνη. Ο ενοχλητικός «σπουδας μένος» με τις συμβουλές του! Γιατί έπρεπε να δη τον ίσκιου του το μεσημέρι... Τό κόλλη των άμελων μαθητών της Σχολής των Ευελπίδων και το κόλλη του καθηγητού του! Πώς τους έβγαζε δυο-δυο στον πίνακα! Τά χαρμένα μαλλιά του Βασιλίου 'Επιτρόπου κ' η πανηγυρική άδωσά του κατηγορουμένου. Μια έξωφρενική έρώτη ενός μαιευτήρος! Πώς επεκράτησε η συνήθεια να λέμε «πεντάρικος» και «δεκαρίκος» λέγος, κτλ.

ΟΝ καιρό που ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο θρυλικός εΓέρος του Μωρηά, επί αρχές της Έλληνικής Έπαναστάσεως του 1821, πολιορκούσε την Τριπολιτσά, βρισκόταν στο στρατόπεδό του κ' ένας νέος, ο Ραγκαβής, ο όποιος είχε σπουδάσει στη Στρατιωτική Σχολή της Γερμανίας και τον όποιον ο Κολοκοτρώνης χρησιμοποιούσε ως διερμηνέα στις συνομιλίες του με τους ξένους και τον περιλάτναν πολύ, λόγω της έξωφρενικής μορφώσεώς του.

Ο Ραγκαβής όμως, ο όποιος ήτανε πολύ κοντός — νάνος οσστός — παίρνοντας θάρρος άπ' τις περιουσίες του, είχε τη μανία να δίνει διαρκώς συμβουλές στο Γέρο του Μωρηά, για τον τρόπο, με τον όποιον θα κερδίσει την Τριπολιτσά. Ο Κολοκοτρώνης, που ήξερε καλά τι έκανε, ανέχονταν επί άρκετό καιρό τις συμβουλές αυτές και τις άκουγε, χωρίς να βγάξει λέξη. Άλλά ο σπουδασιμένος Ραγκαβής φαινόταν πως στο τέλος του παύσανε! Τά νεύρα του Κολοκοτρώνη έρεθίστηκαν, ή ύπομηνη του έξαντλήθηκε, και μιά μέρα, άφου πρώτα τον άκουσε, του είπε :

—Δέ μου λές, παιδί μου, τι ώρα κάνεις τον περιπατό σου, τώρα το καλοκαίρι ;...

—Μά, τού πρωί, μόλις χαράζει, και τού βράδυ-βράδυ, με τη δροσιά άποκρίθηκε ο Ραγκαβής.

Τότε ο Γέρος του Μωρηά του είπε :

—Κάνε μου τη χάρι να κάνεις μιá μέρα τη βόλτα σου και τού μεσημέρι...

Ούτε ο Ραγκαβής, ούτε οι άλλοι, που ήταν παρόντες εκεί, κατάλαβαν τι έννοουσε ο Γέρος του Μωρηά κ' αυτά τά λόγια, κ' έμειναν άπορημένοι με την παράξενη συμβουλή του...

Όταν έφυγε ο Ραγκαβής, τον ρώτησαν τι έννοουσε κ' αυτό που είχε πει. Κι' ο Κολοκοτρώνης τους έδωσε την έλπιμένη εξήγησι :

—Ορέ, τότες ελε, τούτο τού παιδι, που όλο και μοι δίνει συμβουλές για τού τι τά κάνω, κάθε μέρα κάνει τη βόλτα του μόνο πρωί και βράδυ, και βλέποντας τόν ίσκιου του μεγάλο, θαρρεί και τού μπόι του μεγάλο ! Γ' αυτό τού ελεα να κάνει και μιá βόλτα μεσημέρι, να δη τόν ίσκιου τού μικρού, να καταλάβη τού μικρού τον μπόι και να πάψη να μού δίνει συμβουλές...

Όταν ο έν άποστρατιέ άντιστράτηγος κ. Λεωνίδας Λαπαθιώτης ήταν καθηγητής των μαθηματικών στη Στρατιωτική Σχολή των Ευελπίδων, είχε προσέξει ότι οι άμελέστεροι από τούς μαθητάς του, κάθε φορά που έπρόκειτο να τούς εξετάσει, προσφασίζονταν διάφορες άπίες, για ν' άποφύγουν την εξέταση αυτή. Δύο μάλιστα από τούς μαθητάς παρουσιάζονταν σχεδόν πάντοτε ο ένας έχοντας δεμένο τού δεξί του χέρι και λέγοντας πως δεν μπορούσε να γράψη με την κυμαλιά στον πίνακα τού μαθήμα, κ' ο άλλος έχοντας δεμένο τού μανούλι του και λέγοντας πως δεν μπορούσε τάχα να μιλήση...

Ο καθηγητής όμως, που μωυζήσανον σ' ό' αυτά κάποιο εκόλλος των άμελων αυτών μαθητών για ν' άποφύγουν την εξέταση των μαθημάτων που δέν είχαν μελετήσει, κατέγινε κ' αυτός σ' ένα δικό του εκόλλοτ : Τους έβγαλε μιá μέρα στον πίνακα και τούς δυό μαζή, τόν έναν με τού δεμένο τού χέρι και τόν άλλον με τού δεμένο μανούλι, κ' έβαλε αυτών που δέν μπορούσε τάχα να γράψη, να ύπαγορεύη σ' αυτών που δέν μπορούσε να μιλήση τούς τύπους και τις εξισώσεις τού ύπο εξέτασιν

μιá άγροπέλιου μου, πενήντα χιλιόμετρα μακριά από τού Χόλλυγουντ, κ' έχει άφοσιώονα στο πάθος της ζωής του : Στην πτηνοτροφία. Δέν δέχομα κανένα, δέν λαβαίνω κανένα γράμμα και δέν άπαντώ σε κανένα τηλεφώνημα. Κάθε βράδυ περνάω από τις φωνές των πουλερικιών μου και μαζεύω τ' αυγά τους. Αίτη είνε ή πιο ευχάριστη άποσχόλησι της ζωής μου.

Όσο τώρα για τήν Γκρέτα Γκάρμπο, ο «άστειος τών άστέρων» έξομολογείται ότι τις καλύτερες διακοπές της τις πέρασε κατ' τού τελευταίου ταξιδιού της στη Σουηδία. "Ετσι της δόθηκε ή ειδικαία να ξαναγιορίσει στο περιβάλλον των παιδικών της χρόνων. Τέλος είχε και τήν τύχη να πλέξη ένα έφημορο ειδόλλο με τόν πρόγερτα Σίγκχαρντ, τού βασιλικού Όθλου της Σουηδίας, ο όποιος θά γινόταν άνδρας της, άν δέν άπαγορεύε ο ίδιος ο βασιλεύς αυτών τού γάμου. Κι' έτσι ή Γκρέτα Γκάρμπο γύρισε πάλι στο Χόλλυγουντ, κ' ένα σωρό ευχάριστες άναμνήσεις και νοσταλγίες...

JEANNE ROUDOT

μαθήματος. Έκείνοι όμως, που δέν ήξεραν τίποτε, τά έχασαν κ' έτσι τούς άπεκάλυψε πως ήταν άμελέτητοι...

Κάποτε πάλι, ο ίδιος κ. Λαπαθιώτης, ήταν συνήγορος στο Άναθεωρητικό Δικαστήριο, ενός ταγματάρου της Χωροφυλακής, που είχαν ήδη καταδικασθή σε δεκαετή έμνητι από τού Στρατοδικείο και ζητούσε άναθεώρησι της όδου του. Τόν ίπρασάστειρε μάλιστα με τούση δεξιοσύνη, ώστε κατέργασε τελείως τήν εναντίον του κατηγορίαν.

Η εφάρθεσι άγρόνοις τόν στενοχώρησε τόν Βασιλικό Έπιτροπό, ο όποιος ήταν ένας γέρος ταγματάρου, που έβαρε άγρίως τά μαλλιά του ! Τόν στενοχώρησε τόσο πολύ, ώστε, διευτερολογώντας και μιá έξωφρενική άδωσά του, άντιτάξη, έπετέθη λαίρως και δημόσις εναντίον τού σινηγοήσαντος και τού ελε, μεταξύ τών άλλων, ότι «παρामορφώνει τήν αλήθειαν, παριστών τά πράγματα αλλοία, άφ' ό,τι ήταν πράγματι»...

Ο συνήγορος τότε τού άποκρίθηκε ότι «αυτός μόν δέν έχει τήν συνήθειαν να παρამορφώνει τήν αλήθειαν, παριστών τού μέλαν λευκόν και τού λευκόν μέλαν, αλλ' έξ εναντίας, τούτο πράττει έκ συστήματος ο κ. Βασιλικός Έπιτροπος !», ύπονοών κ' αυτή τη φράσι τού πασίγνωστο βάρμιο τού Βασιλικού Έπιτροπού... Έκείνος τότε κατάλαβε τόν ύπαυινγό κ' έγινε έξω φρενών ! Σηκώθηκε από τήν έδρα του άγαπατισμένος, κατακόκκινος, και κ' άπειλητικές χειρονομίες, έβρισε τούςον εξημένα τόν συνήγορο, ο όποιος έμεινε τελείως άπαθής, ώστε αναγκάστηκε να επέμβη ο πρόεδρος τού Άναθεωρητικού και να τόν άνακαλέση στην τάξι, άφαιρώντας τόν τόν λόγο. Και τού άποτέλεσμα αυτής της ιστορίας ήταν ότι τού δικαστήριου, που έπίσθη ακόμα περισσότερο από τού έπεισόδιου αυτό για τού άδικο της κατηγορίας, άθώωσε στο τέλος πωληφρεί τόν ύπο κατηγορίαν ταγματάρου...

Ο διακεκριμένος κατ' τά άλλα, αλλά κλασσικής άφηρημάδας, γιατρός και μαιευτή Δελφινάκης, είχε κληθή κάποτε από μιá κυρία, που ήταν στείρα και δέν έκανε παιδιά, να τήν εξετάσει.

Άφου τήν εξέτασε, τήν ύπέβαλε, κατ' ή συνήθειαν τών γιατρών, σε διάφορες έρωτήσεις, σχετικές όλες με τήν κληρονομικότητα. Κι' άφηρημένος όποιος ήταν, τής έκαμε και τήν εξήξι έξωφρενική έρώτησι :

—Κυρία μου, μήπως και ή μητέρα σας ήταν...στείρα ;...

—Τι λέτε, καλέ γιατρέ ! Έκανε ή κυρία, κατάπληκτικη κ' έκείνη τήν άνόητη έρώτησι.

—Α, ναί, έχετε δίκιο, κυρία ! Είτε τότε ο γιατρός, έξοκολούθωντας τόν έξωφρενικό συλλογισμό τού. Αιτ' τού δέν έχει σχέση ! Μια άπτερά μωροί να είνε στείρα, κ' ή.....κόρη της, ώστόσο, να μίν είνε !...

Άκούστε να μάθετε πως επεκράτησε να λέγεται «δεκαρίκος» και «πεντάρικος» λόγος :

Έδώ κ' έβδομήντα χρόνια, περίπου, ήταν στην Άθήνα ένας τύπος ιδιόφρενικός άνοσορόπος, γνωστός με τού όνομα «Κώστας ό οήτορας». Αιτός είχε τή μανία να βγάξη λόγους επί πληρωσι κ' να ψευτοξή κ' να αυτών τόν τρόπο. Στις διάφορες παρές, που τόν κυλούσαν ενά τούς βγάλη λόγος, για να διασκεδάσουν, ρωτούσε προηγουμένως τι λογής λόγο ήθελαν να τούς βγάλη, «πεντάριξο ή δεκαρίκος» : Μ' αυτό δέ έννοουσε άν ήθελαν τού λόγο τού σύντομο ή έκτεταμένο.

Τούβλεγαν τότε πως τόν ήθελαν τόν λόγο «πεντάρικος» ή «δεκαρίκος», κατ' ήν όρεξι που είχαν ή και τά χρήματα που σκόπευαν να δώσουν. Κι' εκείνος άμέσως κανόνιζε τήν έκτασι τού λόγου του, κ' έπειτα ζητούσε τήν πεντάρα ή τή δεκάρα, κατ' ή συμφωνία...

Κι' έτσι έμεινε ο χαρακτηρισμός, που χρησιμοποιούιτε και σήμερα ακόμα, τού «πεντάρικος» και «δεκαρίκος» λόγου...

Τά παλιά χρόνια οι χωροφυλάξι μας ήταν όραστηριώτατοι. Αιτό φαίνεται, άλλωστε, από μιá στατιστική τού Άρχηγείου Χωροφυλακής, που δημοσιεύτηκε στα 1908, σύμφωνα με τήν όποια συνελήφθησαν σ' ολόκληρη τήν Ελλάδα μέσα στο δεύτερο εξάμηνο τού 1907, 3.866 φυγόδοκοι, 8.700 φρυγόλογοι, 4.534 ανιπότακτοι και 87.241 όρειλέτες τού Δημοσιού.